

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

ו.

עין משפט נר מצוה

בב א ב מיי פ"א מהל'
תומלת לבעת הלכה ג
סמך עשין רלד ועיין ב"מ
וכתובות:
בד ג ד מיי פ"א ה' ד:

רבינו חננאל

ודחיין הא לא קשיא
דאע"ג דקרום ביצה
מתחתיו דסיד כלומר
מכהייה ססיד ההיכל.
רחמנא אמר ולשאת
ולספחת ספחת טפילה
שאת. אלא סיד ההיכל
קשיא. אלא מתורתא
מתני דלא כר' עקיבא.
והיא שמעין לר' עקיבא
דאמר זו למעלה מזו.
אלימא כדשאל ליה
בריה מפני מה אמרו
מראות נגעים שנים
שקן ד' ולא אמרו
מקרום ביצה ולמעלה
בכבנות טמא והיישו
אביו לומר ששטרפין זו
עם זו. ואמר לו יאמרו
מקרום ביצה ולמעלה
טמא ומצטרפין זו עם
זו וכר'. ודייקת מדלא
אמר ליה מסיד ההיכל
ומקרום ביצה ולמעלה
ש"מ דשמיע ליה מאביו
דבהרי שאת מצטרפי
דבעיין זו למעלה מזו.
דלמא לא אמר הכי.
אלא שאת ותולדתה יהוה
קרום ביצה והוא הדין
לבהרת ותולדתה יהוה
סיד ההיכל אלא (מדתינא
המוזג שבוה ושבוה כיון
המוזג במים. אלא של
שלג עוה ושל סיד דיהה
הימנה ואמר) [מד"ח
דאמר] ר' חנינא משל דר'
עקיבא למה הדיבר דומה
לד' כוסות של חלב אחד
נפל לתוכו שתי טיפות
דס ואחד נפל לתוכו ד'
טיפות דס רי' עד שכולן
מראה לבן הן אלא שזו
למעלה מזו. ודחיין אימור
דשמעת ליה לר' עקיבא
זו למעלה מזו בפתוך.
פי' בעמורב. בחלוק.
כלומר בשאינו מעורב מי
שמעת ליה הכי. ואפי'
בפתוך גופיה מי אית
ליה האי סברא. והא
תן בחחלת מסכת נגעים
ר' עקיבא אומר אדמדם
שבוה ושבוה כיון המוזג
במים אלא של שלג עוה
ושל סיד דיהה הימנה.

אף על גב דמנחתא מינה טובא. פירש בקונטרס דלר' עקיבא
סיד וקרום הוו תרוייהו תולדה דשאת וספחת אשאת קאי
ולא אזהרת והא דקצעי בסמוך טפילה לזהרת מנח ליה לרבנן
קצעי דלרבי עקיבא אין לזהרת שום טפילה וכן פירש לקמן
וקשיא דהא בקונטרס פירש שנאמר
דלית ליה לר' עקיבא ד' שאת ארבע
וכן נמי מוכח בסמוך דקאמר רפמי
מה אמרו מראות נגעים שנים שהן
ארבעה כו' ושנים שהן ארבעה
משמע שמכל אצ יוצאה תולדה אחת
כמו שמים שהן ארבע דשבת וידיעות
ושבועות ועוד כיון דלספחת לא קאי
אלא אשאת מניל לרבות שתי תולדות
לא נצרה לה כ"א סיד דאכל קרום
נימא דטהור ועוד דלמור לקמן משל
דרבנן למה הדבר דומה לתרי מלכי
ותרי איפרכי מלכו של זה למעלה
ממלכו של זה ופריך האי זו למעלה
מזו וזו למעלה מזו כו' והיינו כרבי
עקיבא משמע דלרבי עקיבא נמי יש
לכל אצ תולדה לכך נראה לפרש
דלר' עקיבא נמי סיד תולדה דזהרת
ואפי"ה אין מצטרפת עמה הואיל
שגבוהה ממנה שתי מעלות אצל עם
השאת מצטרפת שאין גבוהה הימנה
אלא מעלה אחת והא דקאמר האי
לאו צת מינה הוא היינו אס מתנימין
כו' עקיבא אמיא וקרום שיהא תולדה
דשאת מצטרפת עמה ואע"ג דספחת אשאת
טובא מדמכבי טפי ספחת אשאת
מזהרת מדלח כתיב ולשאת ולזהרת
ולספחותיהם והשתא הא דקצעי
לקמן טפילה לזהרת מנח ליה צעי
נמי לר"ע: **מפני מה אמרו**
ויאמרו מקרום ביצה ולמעלה
טמא ומצטרפין. פירוש

האי מאי בשלמא בלא סיד קרום צ"ה לא קשה. ולשאת ולספחת
כתיב משמע לשאת ולספחת ולנטפל עמה ש"מ דרבי לה רחמנא
טפילה וטפילה כל שהוה צמשתה ובלבד שיהא ממראות נגעים:
ואף ע"ג דמנחתא מינה טובא. וס"ל לר"ע דלשאת רבי לזהרת
לא רבי דהא ספחת ששאת הא
דכתיב הלך שאת הוא דלמטרפא
לזהרת דסמוכה לה וכתיב והיא א
מלמד שמצטרפין וסיד לשאת ממילא
דהא דמיא לה וכן קרום לשאת
דספחת ששאת כתיבא ורבי לה תולדה
וזה למעלה מזו דר' עקיבא בסיד
ושאת וזהרת מיתוקם: אלא סיד
היכל. כי מפלגת להו צרתני מיני
זו תולדה לזו וזו תולדה לזו: קשיא.
היאך יצטרף צהרת לסיד ותולדתו ז'
לרבי עקיבא דלית ליה זו למעלה
מזו דהא ליכא למימר לרבי עקיבא
דכי היכי דליתרצאי טפילה לשאת
משמעות איתרצאי טפילה נמי
לזהרת מדרשא דלמור לקמן לרבנן
דל"כ זו למעלה מזו דרבי עקיבא
היכא איתיה אצות ותולדות הוא
דליכא ואין בהם ליורף אלא לגבוה
ממנו שתי מעלות: והיכא שמעיין
ליה לר' עקיבא. דקפיד אסדר מעלות
לצירוף: יהושע בנו של ר' עקיבא.
הוא יהושע בן קרחא שר' עקיבא
קרת מיה דלמורי' צבוכות (דף נח).
חוק הן הקרת הוא: מפני מה כו'.
דמפרש צעי ואילו יאמרו מקרום
כו': ואם לאו מה יאמרו. ממזר
היה (א) שמפרש מה הוא שאל: יאמרו
מקרום צ"ה ולמעלה עמא. אחר
שאין לנו חלוק מראות לובן למעלה
מקרום צ"ה אלא ד' מראות הללו
יאמרו כל מראה לובן שהוא מקרום
ולמעלה עמא דקימנא לן (פסחים
דף ג:) לעולם ישנה אדם לתלמידו
דכך קצרה ולמה הזכירו שמומן:
**אמר לו לומר לך שמצטרפין זה עם
זה**. לכך שנאום וסידרוס לומר לך
שסכסר הזה משנתן וכן דרך צירופם.
ועדיין אין אנו יודעין צ"ה סדר
הוא שונה אותן ומתשובות בנו אנו
בזין ללמוד: **אמר לו יאמרו מקרום צ"ה ולמעלה עמא ומצטרפין**
זה עם זה. ומתשובות אנו למידין סדר משנת אציו: ואילו מסיד
ולמעלה לא קאמר ליה. יאמרו מקרום צ"ה ולמעלה עמא ומצטרפין
ומסיד ולמעלה עמא ומצטרפין. שמע מינה שמיע ליה מיניה כולוהו
כדאי שאת מצטרפין עליון אחד לשתי תולדות דאי סלקא דעתך
משנת אציו כסדר משנתנו תולדה לזהרת סיד ותולדה לשאת קרום
צ"ה הכי הוא ליה למימר יאמרו מקרום צ"ה ולמעלה עמא
ומצטרפין מסיד ולמעלה עמא ומצטרפין ומדיהדין עליון לסיד צני

בכר בהן שאינו בקי בהן ובשמותיהן כו'. כשחיי ישראל (י) חכם
עמו דאס ישראל בקי עמו אפי' כהן שוטא אומר לו ישראל
אומר עמא והוא אומר ישראל בקי היינו למסכרו ליה וסכיר דלמור
צריש ערכין (דף ג. וס) ואם תאמר ומה לנו לזה ישראל הואיל
ויש שם ישראל אחר המסכרו יש לומר כגון שהמסכיר עיניו כהות
ואינו יכול לראות: **ואתך** נפלא לתובו י"ב. כאן לא כפל טיפות
משום דכבר נפלו הרבה וצדד מועט שמוספין עליו ניכר:
ואם

האי מאי בשלמא בלא סיד היכל קרום
ביצה לא קשיא דאע"ג דקרום ביצה מתתאי
דשאת רחמנא אמר יולשאת ולספחת ספחת
טפילה לשאת אע"ג דמנחתא מינה טובא
אלא סיד היכל קשיא אלא מחזורתא מתניתין
דלא כרבי עקיבא והיכא שמעיין לרבי
עקיבא זו למעלה מזו אילימא מהא דתניא
(ב) אמר רבי יוסי שאל יהושע בנו של רבי
עקיבא מרבי עקיבא מפני מה אמרו מראות
נגעים שנים שהן ארבעה אמר לו ואם לאו
מה יאמרו יאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא
אמר לו "לומר שמצטרפים זה עם זה אמר
לו ויאמרו מקרום ביצה ולמעלה טמא
ומצטרפין זה עם זה אמר לו "לומר לך
כל כהן שאינו בקי בהן ובשמותיהן אינו
רואה את הנגעים ואילו מסיד היכל ולמעלה
לא קאמר מדלא אמר ליה ש"מ דשמיע ליה
לר' עקיבא דאמר כולוהו לבהדי שאת
מצטרפין ודלמא שאת ותולדתה בהרת
ותולדתה אלא מדרבי חנינא דאמר ר' חנינא
משל דרבי עקיבא למה הדיבר דומה ל'ארבעה
כוסות של חלב אחד נפלו לתוכו שתי טיפין
של דם ואחד נפלו לתוכו ארבע טיפין של
דם ואחד נפלו לתוכו שמונה ואחד נפלו
לתוכו שתיים עשרה טיפין ואמרי לה דיש
עשרה טיפין שכולן מראות לובן הן אלא
שזו למעלה מזה וזה למעלה מזה אימור
דשמעת ליה לרבי עקיבא בפתוך בחלוק מי
שמעת ליה וכי תימא כי היכי דשמעת ליה
בפתוך הכי שמעת ליה בחלוק ובפתוך גופיה
מי שמעת ליה (ב) והתניא רבי עקיבא אומר
אדמדם שבוה ושבוה כיון המוזג במים אלא
של בהרת עוה בשלג ושל סיד דיהה הימנה
ואם

(א) [מוס' דנגעים פ"א],
(ב) [ערכין ג. א.] ויקרא יג.,
(ג) [בכורות ז. א.] (ד) [שם]
(ה) [שם] (ו) לדומה לו הוא
דקאמריין. יע"ג. ג. (ז) [ועיי'
מוס' ערכין ג. ד"ה
דמסכרי].

תורה אור השלם

1. וְלִשְׁאֵת וְלִסְפָּחַת
וּלְבָרְחָה: ויקרא יג ו

הגהות הב"ח

(א) נבואה ליה והתנן ר'
עקיבא: (ב) רש"י ד"ה
ואם לאו וכו' היה שיפרש
מה הוא שאל: (ג) ד"ה
פתוך מעורב והוא:
(ד) הרכסות ד"ה כל וכו'
שכאן ישראל בקי עמו
דלס: